

Motion till riksdagen 2006/07:T201

av **Barbro Westerholm (fp)**

Rättsmedicinsk undersökning vid dödsolyckor i trafiken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om rättsmedicinsk undersökning i samband med dödsolyckor i trafiken.

Motivering

Trafiksäkerhetsarbetets inriktning lades fast genom riksdagens beslut om nollvisionen hösten 1997. Det innebär att trafiksäkerhetsarbetets mål är att ingen dödas eller skadas allvarligt till följd av olyckor i vägtrafiken.

Vägverket arbetar i nollvisionens anda med djupstudier av alla dödsolyckor i trafiken. Syftet är att finna orsakerna och möjligheter att förebygga dem. Tyvärr ingår inte dödade och allvarligt skadade i djupstudiearbetet. Som underlag i djupstudiearbetet finns den polisutredning som gjorts och som bland annat innehåller rättsmedicinskt utlåtande och oftast även det rättsmedicinska protokollet. Det rättsmedicinska arbetet är huvudsakligen inriktat på att utsluta brottsorsak till dödsfallet. Resultatet är vanligtvis ”naturlig död bakom ratten” eller ”död genom skadorna från olyckshändelsen”. I något fall kan det också vara frågan om död genom brott som upptäcks. Detta är helt i enlighet med punkt 1.1.1.2 i regeringens regleringsbrev till Rättsmedicinalverket och där Rikspolisstyrelsen (lokala polismyndigheten) är uppdragsgivaren.

Obduktionslagen (SFS 1995:832, 14 §) medger att rättsmedicinsk obduktion får göras för att vinna upplysningar av särskild vikt för miljöskydd, arbetarskydd, trafiksäkerhet eller annat liknande intresse.

För att klarlägga mekanismerna bakom dödsolyckorna i trafiken behövs mer information från den rättsmedicinska undersökningen än vad som i dag är brukligt att undersöka och dokumentera. En ytterst viktig orsak bakom äldre föräres dödsolyckor är nedsättning i hjärnans kapacitet av olika orsaker, vanligen demenssjukdom av något slag eller konsekvenserna av tidigare stroke

Fel! Okänt namn på

eller förändringar i hjärnans blodförsörjning. Någon rutinmässig mikroskopisk undersökning av hjärnan sker inte, men sådan undersökning kan ge information om förekomst, och i förekommande fall även typ, av demenssjukdom hos den avlidne.

Inte heller sätts den avlidnes skador rutinmässigt i samband med islagspunkter i fordonet eller effekter av bilbälte och/eller skador tillfogade i samband med återupplivning (revbensfrakturer). Ett detaljrikt bildunderlag från, eller egen besiktning av, fordonets yttre och inre kan ge rättsläkaren förutsättningar att bestämma skademekanismerna, vilket på sikt kan leda till säkrare utformning av bilarnas interiörer, säkerhetsutrustning m.m.

Den rättsmedicinska undersökningens potential för att förbättra trafiksäkerheten måste således tas till vara på ett effektivare sätt än vad som är fallet idag. Det behövs ett fördjupat samarbete mellan Vägverket och Rättsmedicinalverket avseende sjukdomsförekomst och skademekanismer vid dödsolyckor i trafiken för att på sikt minska antalet döda och svårt skadade i trafiken i enlighet med nollvisionen. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 24 oktober 2006

Barbro Westerholm (fp)